

Крваве сјенке британског „лава“ и Турске над Кавказом: British Petroleum и рат у Нагорно-Карабаху

Веза интереса British Petroleum-а и конфликта у Нагорно-Карабаху је очигледна. Подршка Лондона војном рјешењу сукоба усмјерена је на коначно уклањање Русије из реда битних фактора у том региону, након чега би Велика Британија практично овековјечила контролу над енергентима и гасоводима на Кавказу.

Од [ИНАС](#)

- 23/10/2020

Болница у Степанакерту; фото: Areg Balayan/ArmGov via PAN Photo

Пише: ***Владимир Прохватилов***

Сукоби у Нагорно-Карабаху настављени су упркос бројним позивима на прекид ватре. Азербејџанска армија, војно и технички надмоћна над заштитницима Карабаха, упркос низу пораза и значајним губицима освојила је дио територије и наставља да напада.

Свима је јасно да за ратне успјехе Азери треба да захвале Турској. Поред значајне тактичко-техничке подршке Турци су им обезбиједили и „топовско месо“ – сиријске милитанте.

Анкара и Баку прижељкују војно рјешење конфликта на Кавказу.

Ипак, нијесу сви свјесни чињенице да, корак по корак, Азербејџан губи свој суверенитет, налазећи се на путу обнављања Османске империје. А, иза леђа нових Османлија јасно је видљива сјенка британског лава, чија је глад за богатствима Кавказа одавно позната.

Убро након распада СССР-а, Азербејџан је посјетила Маргарет Тачер.

Том приликом је постигнуто много нафтних споразума.

Касније су чести гости ове земље били њен син, као и принц Ендрју.

У фебруару 2015. Азербејџан је укључен у британски програм **High Value Opportunity** који обезбјеђује државну подршку британским компанијама приликом закључења и реализације нафтних уговора. Крајем 2017. у тој земљи било је активно више од 500 британских компанија. Данас их је још више. Велика Британија и British Petroleum покушавају постати господари кавкаских енергената.

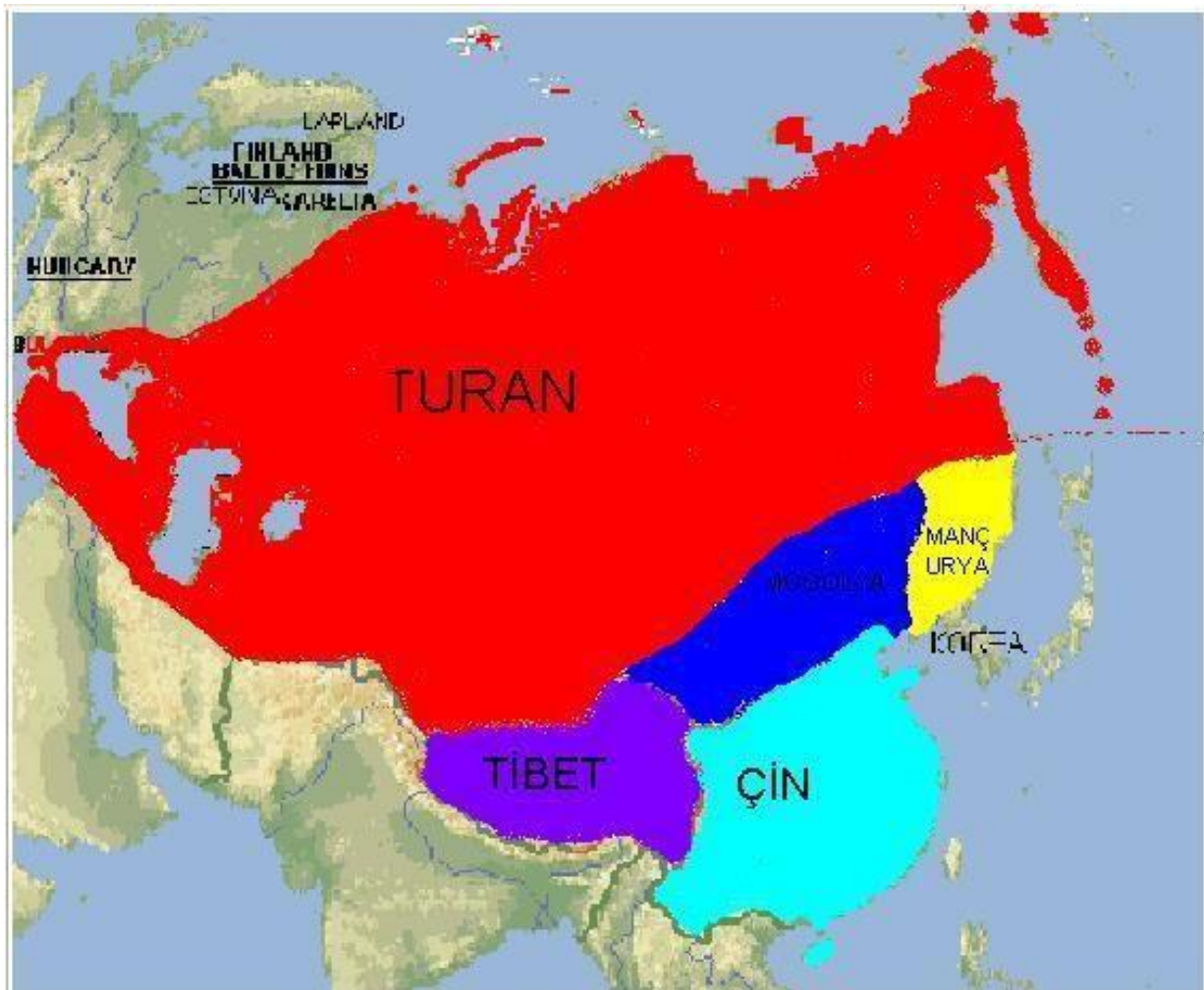

Маргарет Тачер

Заштитник интереса Лондона у овој области свакако је фамозна **МИ-6** из чијих редова је регрутован и актуелни британски амбасадор у Азербејџану, **Џејмс Шарп**, који осим других неопходних вјештина одлично влада руским, арапским и азербејџанским језиком.

Веза интереса British Petroleum-а и конфликта у Нагорно-Карабаху је очигледна. Подршка Лондона војном рјешењу сукоба усмјерена је на коначно уклањање Русије из реда битних фактора у том региону, након чега би Велика Британија практично овековјечила контролу над енергентима и гасоводима на Кавказу.

Ипак, шта добија Азербејџан од подршке Велике Британије и Турске, са њеним курсом обједињавања туркијских народа Евроазије у оквиру Великог Турана – пројекта који подржава и **директор МИ-6, Ричард Мур**.

Велики Туран; мапа: ФОНДСК

Послије распада СССР-а Турска покушава да у појединим постсовјетским републикама утемељи идеологију пантуркизма.

Пројекат Великог Турана Анкара сагледава као алтернативу Евроазијској унији.
У таквим околностима, рачунају да би Русија водећу улогу на том простору морала уступити Турској.

Азербејџан мора да схвати да и њих, али и друге постсовјетске земље Ердоган види као колоније неосманске империје.

Ако се остваре његове замисли народ Азербејџана ће изгубити своју суштину, традицију и културу и бити асимилован од стране малоазијских Турака.

Азербејџанце чека судбина значајног броја Јермена који живе у Турској – тачније потурчених криптогрка и криптојермена.

Азербејџан је данас земља која се може похвалити највећим степеном вјерске толеранције у читавом исламског свијету. Већи дио становништва су шиити, а присутни су и хришћани (Грузијци и Руси), Јевреји и Албанци, као и представници многих других народа и конфесија.

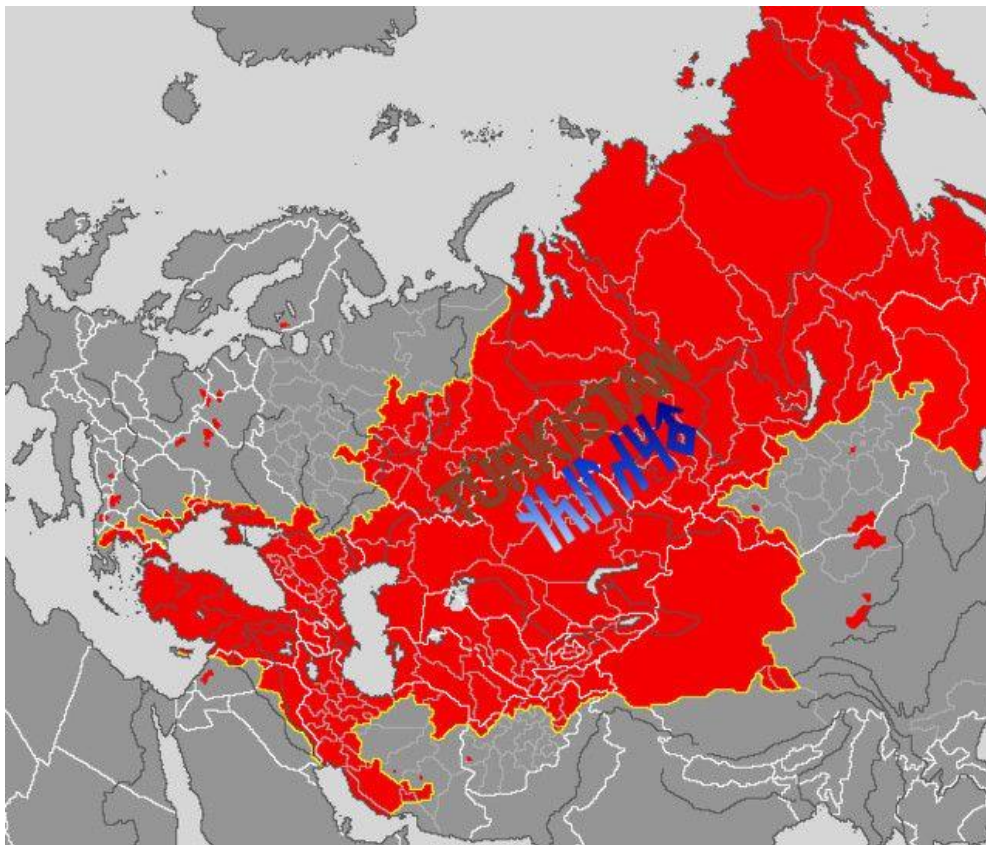

Турски лидер, Реџеп Тајип Ердоган

Међутим, након евентуалног уласка у састав Великог Турана, на чему се сада интезивно ради, и турчења већег дијела становништва, на тој територији појавиле би се енклаве криптошиита, криптохришћана, криптојевреја, као и криптоазербејџанаца, који би официјално практиковали сунитски ислам, а тајно се придржавали своје вјере.

Сва историја османске империје и Турске 20-ог вијека показују да народи који падну под османску „шапу“ немају другог избора.

То најбоље знају Курди.

Мапа „Туркистана“, пројектоване уније туркијских народа; фото: ФОНДСК

Стога поставља се отворено питање – да ли је Азербејџану заиста потребна Турска и Велики Туран.

Извор: ФОНДСК